

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

15 decembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte: Toma Nadejda,

Judecătorii: Catan Liliana și Guzun Ion,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocatul Anton Vasile în numele inculpatului Cvasniuc Alexei și de către inculpat, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 iulie 2021, în cauza penală în privința lui

Cvasniuc Alexei xxxxx, născut la xxxxx, originar din xxxxx și domiciliat în xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 18.06.2018 – 14.04.2021;

Instanța de apel: 06.05.2021 – 14.07.2021;

Instanța de recurs: 13.10.2021 – 15.12.2021.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Drochia (sediul Glodeni) din 14 aprilie 2021, Cvasniuc Alexei a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (3)-(5), art. 171 alin. (2) lit. c) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani.

S-a dispus admiterea integrală a acțiunii civile înaintate de partea vătămată xxxxx.

S-a dispus încasarea de la Cvasniuc Alexei în beneficiul lui xxxxx a prejudiciului moral în sumă de 15000 (cincisprezece mii) lei.

S-a dispus respingerea ca neîntemeiată a cererii procurorului privind încasarea de la Cvasniuc Alexei în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată în sumă de 659,50 (șase sute cincizeci și nouă, 50 bani) lei.

Prin încheierea Judecătorei Drochia (sediul Glodeni) din 15 aprilie 2021 au fost corectate erorile evidente strecurate în partea introductivă a sentinței adoptate

de Judecătoria Drochia (sediul Glodeni) din 14 aprilie 2021 (erori cu privire la numărul de identificare a lui Cvasniuc Alexei).

S-a inclus în dispozitivul sentinței Judecătoriei Drochia (sediul Glodeni) din 14 aprilie 2021, un alineat nou, care prevede modalitatea executării pedepsei stabilite lui Cvasniuc Alexei, în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt, că inculpatul Cvasniuc Alexei, fiind în calitate de instigator, organizator și complice, în noaptea de xxxxx spre xxxxx, aflându-se în fâșia forestieră din marginea xxxxx, acționând în calitate de instigator, i-a determinat pe minorii xxxxx, a.n. xxxxx, și cu xxxxx, a.n. xxxxx, la săvârșirea raportului sexual forțat cu Xxxxx, a.n. xxxxx, locuitoarea xxxxx, folosindu-se de imposibilitatea acesteia de a-și exprima voința și de a se apăra, a contribuit în calitate de complice prin indicații și înlăturarea de obstacole, la săvârșirea violului, folosind constrângerea fizică și psihică asupra victimei, exprimată prin amenințarea acesteia cu răfuială fizică și impunerea ultimei contrar voinței acesteia să întrețină raport sexual cu xxxxx și xxxxx, precum și forțat i-a dat ultimei pantalonii jos, apoi, acționând în calitate de organizator, a dirijat realizarea acestui viol, fiind prezent la acțiunile lui xxxxx și xxxxx, care forțat și-au satisfăcut pofta sexuală, întreținând, pe rând, raport sexual în forma obișnuită cu xxxxx.

Prin acțiunile lui Cvasniuc Alexei, xxxxx și xxxxx, părții vătămate xxxxx i-au fost cauzate, conform raportului de constatare medico-legală nr. xxxxx din xxxxx.2013, xxxxx.

3. Avocatul Crecicovschi Dorian în numele inculpatului Cvasniuc Alexei, a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care procesul penal în privința lui Cvasniuc Alexei să fie încetat din motivul lipsei elementelor constitutive ale infracțiunii.

În motivarea apelului a invocat, că prima instanță l-a recunoscut vinovat pe Cvasniuc Alexei în săvârșirea violului, însă la materialele cauzei nu există vreo probă sau presupunere verosimilă care ar indica că inculpatul a violat partea vătămată. Prin ordonanța din 04.02.2021 Cvasniuc Alexei este învinuit de: „viol, adică raport sexual”, pe când în jurisprudența consacrată, corect acțiunile lui trebuiau calificate ca „complicitate la viol, în calitate de instigator”.

A menționat apărarea, că în cadrul procesului penal 1-139/2018, xxxxx și xxxxx au dat depoziții unde au indicat că de o perioadă de timp se întâlneau cu xxxxx, cu care aveau raporturi sexuale benevole. La 05 noiembrie 2013 doar xxxxx a întreținut cu xxxxx raport sexual, în schimb xxxxx nu a reușit să întrețină cu xxxxx un raport sexual, ultima, în instanța de judecată a dat declarații asemănătoare, explicând că xxxxx nu a reușit să întrețină cu ea un raport sexual.

A invocat apărarea, că în circumstanțele când doar unul din minori a reușit să întrețină un raport sexual cu partea vătămată, instanța urma să rețină încadrarea juridică în baza art. 171 alin. (1) Cod penal, iar al doilea minor având doar o tentativă de viol, care însă nu a putut fi dusă până la capăt, din diverse motive, și în privința lui încadrarea juridică urma să fie art. 27, 171 alin. (1) Cod penal, or, tentativa va exista toate cazurile în care s-a realizat acțiunea de constrângere fizică sau psihică, dar nu a început raportul sexual din cauze independente de voința făptuitorului.

La fel, a menționat, că Cvasniuc Alexei, a făcut cunoștință cu minorii xxxxx și xxxxx abia în seara de 05.11.2013, adică vreo înțelegere prealabilă referitoare la săvârșirea infracțiunii nu a avut loc. Consideră inechitabil și disproporțional că ceilalți participanți au fost interogați ca martori, cu toate că unii din ei au avut un comportament agresiv față de partea vătămată.

A invocat, că în noaptea de 05.11.2013, din xxxxx s-au pornit 6 persoane, fiecare din ei săvârșind anumite acțiuni/inacțiuni, care urmau să fie divizate la toți participanții, minorii în calitate de organizatori ai infracțiunii, căci au insistat să plece în xxxxx pentru a întreține raporturi sexuale cu partea vătămată, iar inculpatul în calitate de instigator adică persoana care, prin orice metode, determină o altă persoană să săvârșescă o infracțiune. Celelalte persoane care au contribuit la săvârșirea infracțiunii prin sfaturi, indicații, prestare de informații, acordare de mijloace (transport) sau instrumente ori înlăturare de obstacole urmau a fi considerați complici și nicidecum audiați în calitate de martori. Soluția ca toate calitățile din speță să-i fie atribuite exclusiv lui Cvasniuc Alexei este neîntemeiată, reieșind din starea de fapt demonstrată în cadrul cercetării judecătorești.

Cu referire la acțiunea civilă, apărarea consideră neîntemeiată încasarea de la inculpat în beneficiul părții vătămate a sumei de 15 000 lei, întrucât inculpatul nu a săvârșit infracțiunea imputată.

4. Inculpatul Cvasniuc Alexei, nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la fel, a contestat sentința cu apel, solicitând achitarea sa în legătură cu faptul că nu a comis infracțiunea incriminată.

5. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 iulie 2021, a fost respins apelul inculpatului Cvasniuc Alexei și apelul avocatului Crecicovschi Dorian în numele inculpatului și menținută sentința primei instanțe.

5.1. În argumentarea soluției pronunțate, instanța de apel a indicat, că deși inculpatul și avocatul acestuia pledează pentru nevinovăția lui, în apel nu au solicitat reluarea cercetării judecătorești, audierea părții vătămate, martorilor și cercetarea suplimentară a probelor prezente la materialele cauzei.

Astfel, instanța de apel, a concluzionat, că partea apărării a fost de acord cu declarațiile părții vătămate, martorilor, precum și cu probele prezentate de partea acuzării în ședința instanței de fond. În baza declarațiilor părții vătămate,

martorilor, și probelor prezentate a fost emisă sentința de condamnare, pe care instanța de apel o consideră legală și întemeiată.

Instanța de apel a reținut, că prima instanță, în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția lui Cvasniuc Alexei în baza art. 42 alin. (3)-(5), art. 171 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Prin urmare, instanța de apel a constatat, că partea vătămată a descris în mod amănunțit și pe deplin circumstanțele infracțiunii și acțiunile concrete ale inculpatului îndreptate spre săvârșirea infracțiunii. În acest sens a apreciat ca neîntemeiate argumentele apărării privind nevinovăția inculpatului de săvârșirea violului, din motiv că nu a întreținut raport sexual cu partea vătămată.

În acest context, consideră instanța de apel, că prima instanță corect a acordat eficiență prevederilor art. 41 și 42 Cod penal, bazându-se pe întregul sistem probator al cauzei, corect a dedus vinovăția și corect a încadrat acțiunile inculpatului Cvasniuc Alexei conform art. 42 alin. (3)-(5), 171 alin. (2) lit. c) Cod penal - *violul, și anume, organizarea, instigarea și complicitatea la raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică și psihică a persoanei, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra, de a-și exprima voința, săvârșit de mai multe persoane.*

Subsidiar, instanța de apel a menționat, că participarea inculpatului la infracțiune în calitate de instigator, organizator și complice nu diminuează vinovăția acestuia la comiterea infracțiunii de viol, nefiind în mod strict necesară comiterea infracțiunii de către inculpat.

Instanța de apel a respins argumentele apărării precum că inculpatul nu a săvârșit acțiuni de viol asupra părții vătămate, or acțiunile sale directe, manifestate prin amenințări și lovituri, au avut drept scop determinarea la întreținerea raporturilor sexuale forțate a părții vătămate cu minorii xxxxx și Xxxxx.

Contrar argumentelor apărării privind incriminarea doar a acțiunilor inculpatului, instanța de apel a constatat, că procesul penal de învinuire a minorilor xxxxx și xxxxx în baza art. 171 alin. (2) lit. c) Cod penal, a fost încetat în urma împăcării părților, minorii au recunoscut întreținerea raporturilor sexuale cu partea vătămată contrar voinței acesteia. Totodată, minorii au relatat consecvent, că au fost determinați și dirijați la săvârșirea violului anume de inculpat.

Subsidiar, instanța de apel a respins argumentele apărării privind întreținerea, inclusiv în trecut, de către minorii xxxxx și xxxxx a raporturilor sexuale consensuale cu partea vătămată. Or, faptul raporturilor sexuale forțate a fost recunoscut de către minorii xxxxx și xxxxx. În același context, instanța a respins

argumentele apărării privind întreținerea raportului sexual forțat doar cu minorul xxxxx, iar xxxxx fiind la acel moment în presupusa imposibilitate fiziologică de a întreține un raport sexual.

Referitor la vătămarile corporale ale părții vătămate, instanța de apel a reținut, că potrivit raportului de constatare medico-legală nr. xxxxx din xxxxx.2013 (în copie), la examinarea medico-legală a părții vătămate au fost depistate xxxxx. Astfel, prezența leziunilor corporale confirmă că raporturile sexuale au avut loc, partea vătămată fiind constrânsă la întreținerea acestora contrar voinței sale, de către inculpatul Cvasniuc Alexei, prin amenințări din partea acestuia și dezbrăcarea forțată a părții vătămate, or, declarațiile inculpatului că nu a participat la violul părții vătămate se combat prin ansamblul de probe administrat în cauză.

Cu referire la pedeapsa stabilită, instanța de apel a constatat, că prima instanță acordând eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 și 83 Cod penal, i-a stabilit inculpatului pedeapsă în limitele sancțiunii art. 171 alin. (2) lit. c) Cod penal, care este corespunzătoare celor săvârșite, racordată la toate circumstanțele stabilite, la personalitatea inculpatului, antecedentele penale și scopul pedepsei penale.

La fel, instanța de apel a conchis respingerea alegațiilor apelantului privind acțiunea civilă, din considerentele că inculpatul în calitate de instigator, organizator și complice al infracțiunii poartă răspundere penală de rând cu autorii acesteia. Prin urmare, partea vătămată a dispus de drepturile sale de a înainta acțiunea civilă împotriva inculpatului, acțiunea fiind întemeiat admisă de prima instanță.

6. Avocatul Anton Vasile în numele inculpatului Cvasniuc Alexei, fără a invoca temeiurile prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, solicitând casarea deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul Cvasniuc Alexei să fie achitat din motivul lipsei în acțiunile acestuia a elementelor constitutive ale infracțiunii.

În motivarea recursului ordinar, apărarea invocă aceleași argumente ca și în cererea de apel, evidențiind aspecte privind administrarea probelor și calificarea acțiunilor inculpatului Cvasniuc Alexei.

Suplimentar, menționează apărarea, că instanțele de fond nu au ținut cont de declarațiile inculpatului Cvasniuc Alexei, precum că el a fost în calitate de martor al violului, în acel moment era împreună cu mai multe persoane, nu a atins partea vătămată și nici nu o cunoștea, iar declarațiile părții vătămate sunt divergente în sensul învinuirii acestuia.

Astfel, consideră apărarea, că instanțele de fond, nu au dat o apreciere juridică corectă probelor, calificând incorect acțiunile lui Cvasniuc Alexei.

7. Inculpatul Cvasniuc Alexei, fără a invoca unul din temeiurile prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, solicitând pronunțarea

unei soluții de achitare, în legătură cu faptul că nu a săvârșit infracțiunea incriminată și nu i-a cauzat prejudicii părții vătămate.

8. Procurorul a depus referință la recursurile declarate de avocatul Anton Vasile în numele inculpatului Cvasniuc Alexei și de către inculpat, pledând pentru dispunerea inadmisibilității acestora.

9. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de avocatul Anton Vasile în numele inculpatului Cvasniuc Alexei și de către inculpat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestora din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Colegiul penal menționează, că potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică, dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Conform dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Din textul recursurilor declarate, Colegiul penal constată că recurenții nu au invocat expres temeiurile prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, însă din esența criticilor invocate, rezultă că recurenții nu sunt de acord cu modalitatea de apreciere a probelor și cu soluțiile instanțelor de fond privitor la condamnarea inculpatului în baza art. 42 alin. (3) - (5), 171 alin. (2) lit. c) Cod penal, menționând că în acțiunile inculpatului Cvasniuc Alexei nu se întrunesc elementele infracțiunii incriminate, motive care se subscriu temeiurilor de casare prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 8) și 12) Cod de procedură penală.

Însă, în raport cu alegațiile recurenților, invocate în cererile de recurs, Colegiul penal constată că instanța de apel a adoptat o decizie legală și întemeiată, care corespunde tuturor exigențelor legislației procesual penale.

Cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs evidențiază că la etapa judecării recursului nu se analizează conținutul mijloacelor de probă, nu se dă apreciere materialului probator și nu se stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de grad inferior, aceasta fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond.

Din atare considerente, Colegiul penal nu va analiza și verifica probele administrate în cauză.

Concomitent, instanța de recurs conchide că în speța supusă judecării nu s-a constatat discrepanță între cele reținute de instanțele de fond în vederea stabilirii vinovăției inculpatului Cvasniuc Alexei și conținutul real al probelor sau ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o redă.

De altfel, simplul fapt că pot exista două puncte de vedere distincte cu privire la modul de apreciere a probelor nu este un motiv suficient și plauzibil pentru a dispune rejudecarea unei cauze penale, după cum solicită apărarea.

Deci, instanța de recurs consemnează, că instanțele ierarhic inferioare, au conchis corect că în speța dată au fost administrate și prezentate instanței probe verosimile, pertinente și concludente, care demonstrează vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate, acestea fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

Astfel, alegațiile recurenților precum că probatoriul administrat la materialele cauzei penale nu demonstrează vinovăția inculpatului Cvasniuc Alexei învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (3)-(5), 171 alin. (2) lit. c) Cod penal, instanța de recurs le apreciază ca fiind neîntemeiate.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, potrivit căreia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când *nu au fost întrunite elementele infracțiunii*, instanța de recurs menționează, că potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii prevăzute de norma penală.

Colegiul penal reține, că acest temei include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Potrivit materialelor cauzei, de către prima instanță inculpatul Cvasniuc Alexei a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute art. 42 alin. (3) - (5), 171 alin. (2) lit. c) Cod penal, *violul, și anume, organizarea, instigarea și complicitatea la raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică și psihică a persoanei, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra, de a-și exprima voința, săvârșit de mai multe persoane*, soluție care a fost menținută și de către instanța de apel.

La examinarea cauzei, instanța de apel a conchis, că prima instanță corect a

stabilit situația de fapt și a încadrat acțiunile reținute în privința inculpatului Cvasniuc Alexei în baza art. 42 alin. (3) - (5), 171 alin. (2) lit. c) Cod penal, or, prima instanță a dat o apreciere corectă probatoriului administrat în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității în coroborare cu declarațiile date în ședința de judecată.

Deși se invocă că inculpatul nu este vinovat de săvârșirea infracțiunii incriminate, Colegiul penal consideră că instanța de apel întemeiat a conchis că anume inculpatul Cvasniuc Alexei prin acțiunile sale directe în raport cu partea vătămată, manifestate prin amenințări și lovituri, a avut drept scop determinarea ultimei la întreținerea raporturilor sexuale forțate cu minorii xxxxx și xxxxx, ultimii au recunoscut întreținerea acestor raporturi relatând consecvent, că au fost determinați și dirijați la săvârșirea violului anume de inculpat.

Așadar, nu pot fi reținute argumentele apărării precum că acțiunile inculpatului urmau a fi calificate drept „*complicitate la viol, în calitate de instigator*”, încadrate juridic conform art. 171 alin. (1) Cod penal, fiind reținut faptul întreținerii doar a unei persoane a raportului sexual cu partea vătămată, or, din conținutul deciziei atacate rezultă cu claritate că instanța de apel, a apreciat obiectiv cumulul de probe, constatând că argumentele apărării despre nevinovăția inculpatului în săvârșirea faptei incriminate se combat prin totalitatea de probe cercetate în ședința de judecată care demonstrează incontestabil vinovăția inculpatului de cele incriminate.

Subsidiar, Colegiul penal precizează, că potrivit doctrinei juridice, la calificarea violului săvârșit de două sau mai multe persoane, sunt calificate nu doar acțiunile persoanelor care au săvârșit raportul sexual, dar și acțiunile persoanelor care, prin aplicarea constrângerii fizice sau psihice față de victimă, au făcut posibilă săvârșirea acțiunii sexuale respective.

Totodată, se accentuează, că complice la viol este persoana care: a ademenit victima într-un loc dinainte convenit, comod pentru săvârșirea infracțiunii; a pus la dispoziție mijlocul său de transport, în scopul săvârșirii infracțiunii; a pregătit mijloacele necesare aducerii victimei în starea de imposibilitate de a se apăra ori de a-și exprima voința; a săvârșit cu victima un raport sexual și/sau un act de homosexualitate, sau satisfacerea poftelor sexuale în forme perverse, în mod benevol, creând imediat condițiile pentru comiterea violului și/sau a acțiunilor violente cu caracter sexual, de către alte persoane, cu care a intrat în înțelegere prealabilă etc.

Astfel, alegațiile apărării în acest sens nu generează achitarea inculpatului Cvasniuc Alexei precum s-a solicitat în cererea de apel și de recurs.

Colegiul penal, analizând materialele cauzei în raport cu argumentele invocate de către recurenți, conchide că instanța de apel, menținând soluția primei instanțe, la judecarea apelului a respectat prevederile art. 414 Cod de procedură penală, în

mod întemeiat a ajuns la concluzia corectitudinii încadrării juridice a acțiunilor inculpatului Cvasniuc Alexei, astfel corect concluzionând că în acțiunile inculpatului sunt prezente toate elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (3) - (5), 171 alin. (2) lit. c) Cod penal, motivându-și temeinic soluția în acest sens, așa cum este indicat în pct. 5.1. al prezentei decizii, soluție pe care instanța de recurs o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară, deoarece soluția instanței de apel este pe deplin conformă circumstanțelor de fapt și de drept stabilite, precum și practicii judiciare constante.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*a se vedea, în special, cauzele Garcia Ruiz v. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999; Helle v. Finlanda, hotărârea din 19 decembrie 1997*).

Totodată, în concepția Curții Europene, art. 6 § 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (*cauza Van de Hurk v. Olanda, nr. 16034/90 din 19 aprilie 1994, Immeubles Groupe Kosser v. Franța, nr. 38748/97 din 09 martie 1999*).

Prin urmare, Colegiul penal conchide că în speță nu a fost constatată existența erorii de drept prevăzută la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală.

Referitor la eroarea de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, potrivit căreia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când *faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*, invocată de recurent, Colegiul penal constată că aceasta la fel nu poate fi reținută, deoarece apărarea în mod contradictoriu invocă și temeiul de recurs prevăzut de pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, solicitând achitarea inculpatului.

Mai mult, în acest sens instanțele de fond s-au expus în mod temeinic și deplin, considerând corectă încadrarea acțiunilor inculpatului în baza prevederilor art. 42 alin. (3) - (5), 171 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Având în vedere cele relatate, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei nu a comis erori de drept, care ar genera casarea deciziei adoptate, urmând a fi dispusă inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocatul Anton Vasile în numele inculpatului Cvasniuc Alexei și de către inculpat, ca fiind vădit neîntemeiate.

10.În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocatul Anton Vasile în numele inculpatului Cvasniuc Alexei și de către inculpat, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 iulie 2021, în cauza penală în privința lui **Cvasniuc Alexei xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **10 februarie 2022**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecătorii

Catan Liliana

Guzun Ion